

UCHWAŁA Nr 124 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 2 lutego 1955 r.

w sprawie organizacji hodowli zwierząt zarodowych.

Celem stworzenia trwałych podstaw dla dalszego rozwoju produkcji zwierzęcej ustala się następujące zadania i zasady organizacyjne hodowli zwierząt zarodowych:

I. Założenia ogólne.

Hodowla zwierząt zarodowych ma na celu uszlachetnienie ras, tworzenie nowych bardziej doskonałych ras oraz podnoszenie produktywności zwierząt gospodarskich.

W zakres pracy hodowlanej wchodzi: ocena wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt, prowadzenie ksiąg zwierząt zarodowych, zapis zwierząt do tych ksiąg, racjonalna selekcja i dobór zwierząt, ich reprodukcja, rejonizacja zwierząt i utrzymywanie sieci rozplodników, właściwe rozprowadzanie materiału hodowlanego oraz prowadzenie ośrodków hodowlanych.

W rozumieniu niniejszej uchwały wartością użytkową zwierząt gospodarskich określa się zdolność do produkcji mleka, mięsa, tłuszczu, wełny, jaj, skór, futerek, smuszek, dawania przychowka, wykorzystania karmy dla celów produkcyjnych, wykonywania pracy itp. Podobnie wartością hodowlaną zwierząt gospodarskich określa się zdolność zwierząt do przekazywania na swoje potomstwo zdrowia, dobrej budowy, żywotności, plenności oraz wysokiej wartości użytkowej.

II. Ocena wartości użytkowej zwierząt.

§ 1. Minister Rolnictwa ustala zasady i tryb oceny wartości użytkowej zwierząt wyróżniających się produktywnością (dzielnością), zdrowiem, płodnością, plennością, budową i długowiecznością oraz innymi cechami użytkowymi.

§ 2. Ocena wydajności zwierząt obejmuje:

- 1) w hodowli bydła — okresowe stwierdzanie produkcji mleka, zawartości tłuszczu w mleku oraz w określonych przypadkach zdolności wykorzystania pasz;

- 2) w hodowli trzody chlewnej — stwierdzanie ilości i ciężaru prosiąt urodzonych i odchowanych od lochy w ciągu roku, zdolności wykorzystywania paszy w określonych przypadkach oraz określanie wartości rzeźnej;
- 3) w hodowli owiec dla ras wełnistych — stwierdzanie ilości i jakości produkowanej wełny:
 - w hodowli owiec dla ras mlecznych — stwierdzanie ilości i jakości produkowanej wełny oraz ilości i jakości produkowanego mleka,
 - w hodowli owiec dla ras smuszkowych i koźców — stwierdzanie wartości smuszki i koźców;
- 4) w hodowli koni — stwierdzanie zdolności do pracy lub szybkości i wytrzymałości wykazanej przez ogiery i klacze;
- 5) w hodowli drobiu — stwierdzanie ilości i ciężaru produkowanych jaj ze specjalnym uwzględnieniem nieśności zimowej oraz jakości mięsa i drobiu rzeźnego;
- 6) w hodowli zwierząt futerkowych — określanie jakości produkowanego futerka oraz w określonych przypadkach i wagi żywej zwierzęcia;
- 7) w hodowli kóz — określanie ilości mleka i zawartości w nim tłuszczu;
- 8) w hodowli pszczoł — określanie ilości pożytku oraz jego jakości.

§ 3. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych i Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustalają na każdy rok ilość zwierząt danego gatunku, dla których należy zorganizować ocenę wartości użytkowej.

§ 4. Minister Rolnictwa prowadzi ocenę wartości użytkowej krów, loch, owiec i kóz przy pomocy asystentów oceny użytkowości przede wszystkim we wszystkich oborach, chlewach, owczarniach i koziarniach zarodowych i reprodukcyjnych oraz gospodarstwach posiadających zarodowe bydło.

§ 5. Minister Państwowych Gospodarstw Rolnych prowadzi ocenę wartości użytkowej krów i loch we własnym zakresie, z wyjątkiem obór i chlewni zarodowych i reprodukcyjnych. Minister Rolnictwa może organizować w gospodarstwach państwowych nie podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz spółdzielniach produkcyjnych posiadających stada zespolone bydła i trzody systematyczną ocenę wydajności zwierząt prowadzoną we własnym zakresie przez te gospodarstwa przy pomocy i pod nadzorem rejonowej służby zootechnicznej.

§ 6. Minister Rolnictwa organizuje ocenę wydajności owiec przy pomocy zootechników specjalistów hodowli owiec przede wszystkim w fermach zarodowych i reprodukcyjnych oraz w miarę możliwości i potrzeby w innych gospodarstwach rolnych.

§ 7. Minister Rolnictwa organizuje ocenę nieśności kur oraz ocenę pożytku od pszczoł prowadzoną we własnym zakresie przez gospodarstwa pod nadzorem specjalistów hodowli drobiu i pszczoł.

§ 8. Minister Rolnictwa organizuje ocenę jakości futerek zwierząt futerkowych przy pomocy zootechników specjalistów zwierząt futerkowych.

§ 9. Celem zapewnienia prawidłowego przebiegu oceny wydajności krów, kóz i owiec typów mlecznych Minister Rolnictwa organizuje i prowadzi odpowiednią liczbę laboratoriów kontroli mleczności, służących do oznaczania jakości mleka.

§ 10. Dla podniesienia hodowli Minister Rolnictwa organizuje i prowadzi stacje kontroli wartości rzeźnej trzody chlewnej i drobiu oraz ustala zasady i tryb prowadzenia tych stacji.

§ 11. Minister Rolnictwa organizuje i prowadzi stacje oceny wełny owczej, kożuchów i smuszek oraz ustala zasady i tryb prowadzenia tych stacji.

§ 12. Minister Rolnictwa ustala zasady i tryb prowadzenia prób dzielności koni w zaprzęgu i pod siodłem.

III. Rejestr zwierząt wyróżniających się wartością użytkową i księgi zwierząt zarodowych.

§ 13. Celem stworzenia szerokiej podstawy selekcji zwierząt oraz wyboru zwierząt wyróżniających się wartością użytkową prowadzi się rejestr zwierząt wyróżniających się wartością użytkową.

§ 14. Minister Rolnictwa zarządza dokonanie wpisu do rejestru zwierząt wyróżniających się wartością użytkową sztuk dostatecznie zdrowych, odznaczających się niektórymi z następujących cech: wydajnością, płodnością, plennością, budową, długowiecznością, dobrym wykorzystaniem paszy, wybitnym ciężarem ciała oraz innymi cechami użytkowymi.

§ 15. Minister Rolnictwa organizuje stałą i bezpłatną opiekę zootechniczną i weterynaryjną nad stadami zarodowymi i reprodukcyjnymi w sposób zapewniający możliwość prowadzenia racjonalnej selekcji i właściwego doboru zwierząt. Opieka ta może być w razie potrzeby rozszerzona również na zwierzęta zapisane do ksiąg zwierząt zarodowych.

§ 16. Celem zapewnienia właściwej ewidencji wybranych dla pracy hodowlanej zwierząt Minister Rolnictwa prowadzi księgi zwierząt zarodowych. Zwierzęciem zarodowym jest zwierzę zapisane do jednej z ksiąg zwierząt zarodowych (powiatowej, wojewódzkiej, krajowej lub krajowej elity).

§ 17. Minister Rolnictwa ustala zasady i tryb prowadzenia ksiąg zwierząt zarodowych, opracowanych dla każdego gatunku i wybranych ras zwierząt gospodarskich.

§ 18. W zależności od wartości hodowlanej i użytkowej zwierzęta te będą wpisywane do następujących ksiąg zwierząt zarodowych określonej rasy:

1. w z a k r e s i e b y d ł a i o w i e c — d o:

1) księgi powiatowej — mogą być zapisane samice i samce dostatecznie zdrowe, płodne, odpowiadające określonemu typowi rasowemu, przy czym:

a) krowy i owce-maciorki bez udowodnionego pochodzenia, które wykazały się odpowiednią użytkowością i budową, wyrażoną w ustalonej ilości punktów;

b) buhaje, które wykazały się odpowiednią budową, wyrażoną w ustalonej ilości punktów, po ojcu z białym świadectwem uznania i matce zapisanej do księgi powiatowej;

c) tryki o odpowiedniej wartości użytkowej i budowie, wyrażonej w ustalonej ilości punktów, po ojcu tej samej rasy lub typu z białym świadectwem uznania i matce zapisanej do księgi powiatowej tej samej rasy lub typu;

2) księgi wojewódzkiej — mogą być zapisane samice i samce dostatecznie zdrowe, płodne, odpowiadające określonemu typowi rasowemu, przy czym:

a) krowy i owce-maciorki, które wykazały się odpowiednią użytkowością i budową, wyrażoną w ustalonej ilości punktów, po rodzicach zapisanych przynajmniej do księgi powiatowej;

b) buhaje, które wykazały się odpowiednią budową, wyrażoną w ustalonej ilości punktów, pochodzące po rodzicach zapisanych przynajmniej do księgi powiatowej, przy czym użytkowość matki i matki ojca odpowiadająca warunkom wpisu przynajmniej do księgi wojewódzkiej;

c) tryki, które wykazały się odpowiednią użytkowością i budową, wyrażoną w ustalonej ilości punktów, pochodzące po rodzicach zapisanych do księgi powiatowej, przy czym użytkowość rodziców powinna odpowiadać warunkom wpisu przynajmniej do księgi wojewódzkiej;

3) księgi krajowej — mogą być zapisane samice i samce, dostatecznie zdrowe, płodne, odpowiadające określonemu typowi rasowemu, przy czym:

a) krowy i owce-maciorki, które wykazały się odpowiednią użytkowością i budową, wyrażoną w ustalonej ilości punktów, których 2 pokolenia przodków są zapisane do ksiąg zwierząt zarodowych, przy czym rodzice przynajmniej do księgi wojewódzkiej;

b) buhaje, które wykazały się odpowiednią budową, wyrażoną w ustalonej ilości punktów, których 2 pokolenia przodków są zapisane do księgi zwierząt zarodowych, w tym rodzice przynajmniej do księgi wojewódzkiej, przy czym użytkowość matki i matki ojca odpowiadająca warunkom wpisu do księgi krajowej;

c) tryki, które wykazały się odpowiednią użytkowością i budową, wyrażoną w ustalonej ilości punktów, których 2 pokolenia przodków są zapisane do ksiąg zarodowych, w tym rodzice przynajmniej do księgi wojewódzkiej, przy czym użytkowość rodziców odpowiadająca warunkom wpisu do księgi krajowej;

2. w zakresie trzody chlewnej — do:

- 1) księgi powiatowej — mogą być zapisane lochy zdrowe, odpowiadające określonemu typowi rasowemu, posiadające jednostronne pochodzenie po ojcu zapisanym do ksiąg zarodowej trzody chlewnej, które uzyskały odpowiednio wysoką ocenę za budowę i posiadają określoną ilość sutek;
- 2) księgi wojewódzkiej — mogą być zapisane:
 - a) lochy, które uzyskały odpowiednio wysoką ocenę za budowę i osiągnęły odpowiedni ciężar, posiadają określoną ilość sutek, pochodzą po matce wpisanej do księgi powiatowej i po ojcu wpisanym do księgi wojewódzkiej, z miotu o określonej liczbie i ciężarze urodzonych i odchowanych do wieku 3 tygodni prosiąt oraz które wykazały się odpowiednią wartością użytkową;
 - b) knury, które uzyskały odpowiednio wysoką ocenę za budowę i osiągnęły odpowiedni ciężar, posiadają określoną ilość sutek, pochodzą po rodzicach wpisanych do ksiąg wojewódzkich — z miotu o określonej liczbie i ciężarze urodzonych i odchowanych do wieku 3 tygodni prosiąt;
- 3) księgi krajowej — mogą być zapisane:
 - a) te spośród loch wpisanych do ksiąg wojewódzkich, które pochodzą po rodzicach wpisanych do ksiąg wojewódzkich, uzyskały odpowiednio wyższą ocenę za budowę oraz wykazały się przy drugiej ocenie odpowiednio wyższą wartością użytkową;
 - b) te spośród knurów wpisanych do ksiąg wojewódzkich, które pochodzą po ojcu wpisanym do księgi krajowej i matce zapisanej do księgi wojewódzkiej, uzyskały odpowiednio wyższą ocenę za budowę oraz wykazały się odpowiednio intensywnym wzrostem w okresie od urodzenia do dnia oceny do wpisu;

3. w zakresie koni — do:

- 1) księgi powiatowej — mogą być zapisane ogiery, które zdały próbę dzielności i otrzymały ocenę minimalną 65 punktów, oraz klacze, które uzyskały ocenę minimalną 60 punktów, przy czym każda z poszczególnych ocen składających się na ocenę końcową nie może być niższa niż 40% maksymalnej ilości przypadającej na nią punktów;
- 2) księgi wojewódzkiej — mogą być wpisane te spośród koni, wpisanych do ksiąg powiatowych, które wyróżniają się swoją wartością hodowlaną, mają udowodnione przynajmniej jednostronne pochodzenie, a w ocenie uzyskały: ogiery przynajmniej 70 punktów, a klacze przynajmniej 65 punktów, przy czym każda z poszczególnych ocen nie może być niższa niż 50% maksymalnej ilości przypadającej na nią punktów;
- 3) księgi krajowej — dzielącej się na księgi ras i typów regionalnych oraz księgi ras czystych — mogą być zapisane konie ras i typów regionalnych, wpisane do księgi wojewódzkiej, posiadające obustronne udowodnione pochodzenie, sprawdzoną dzielność użytkową, a w ocenie uzyskały: ogiery przynajmniej 75 punktów, a klacze przynajmniej 70 punktów. Warunki wpisu koni do ksiąg ras czystych określi oddzielny regulamin;

4. w zakresie drobiu — do:

- 1) księgi powiatowej — mogą być wpisane stada rasy przewidzianej rejonizacją oraz ras używanych na danym terenie do produkcji krzyżówek użytkowych

(mieszance międzyrasowe), dostatecznie zdrowe, złożone co najmniej w 50% z kur w 1 roku produkcji oraz kur o stwierdzonej wartości użytkowej co najmniej w zakresie nieśności zimowej i kogutów wpisanych do księgi wojewódzkiej;

- 2) księgi wojewódzkiej — mogą być wpisane stada kur ras popieraných na terenie województwa, które mają wydzielone stada hodowlane, złożone z kur o stwierdzonej wartości użytkowej i kogutów zapisanych do księgi krajowej;
- 3) księgi krajowej — mogą być wpisane kury wybrane indywidualnie i odchowane w fermie zarodowej o stwierdzonej wartości użytkowej własnej oraz 2 pokoleń.

§ 19. Rejestr zwierząt wyróżniających się wartością użytkową oraz księgi powiatowe prowadzą powiatowe zarządy rolnictwa, księgi wojewódzkie — wojewódzkie zarządy rolnictwa, księgi krajowe — Ministerstwo Rolnictwa.

§ 20. Wpis do rejestru zwierząt wyróżniających się wartością użytkową oraz wpis do ksiąg zwierząt zarodowych następuje na podstawie kwalifikacji zwierząt w trybie ustalonym przez Ministra Rolnictwa przez upoważnionych zootechników selekcji oraz przez wyznaczone komisje.

§ 21. Minister Rolnictwa ustala warunki wpisu zwierząt pochodzących z importu do prowadzonych w kraju ksiąg zwierząt zarodowych.

IV. Selekcja.

§ 22. Minister Rolnictwa określa zasady prowadzenia selekcji uwzględniając:

- 1) wartość użytkową zwierząt,
- 2) stan zdrowia zwierząt,
- 3) płodność,
- 4) plenność,
- 5) żywotność,
- 6) budowę,
- 7) długowieczność,
- 8) pochodzenie pod kątem wartości użytkowej przodków zwierzęcia,
- 9) typ rasowy odpowiadający warunkom produkcji w danym rejonie.

§ 23. Minister Rolnictwa zleca służbie zootechnicznej odpowiednich zarządów rolnictwa wykorzystywanie spédów, pokazów i wystaw dla przeprowadzania selekcji masowej zwierząt.

§ 24. Celem ułatwienia pracy selekcyjnej nad zwierzętami zarodowymi Minister Rolnictwa przeprowadza uznawanie za zarodowe — obór, chlewni, owczarni, koziarni, stajni, ferm drobiu i drobnego inwentarza, które odpowiadają określonym wymaganiom pod względem hodowlanym i warunków gospodarczych.

§ 25. Minister Rolnictwa ustala zasady i tryb uznawania za zarodowe obór, chlewni, owczarni, koziarni, stajni oraz ferm drobiu i drobnego inwentarza. Za zasadę przyjmuje się, że w obiektach takich przynajmniej połowa dorosłych zwierząt powinna być zapisana do księgi wojewódzkiej, a reszta do księgi powiatowej lub rejestru zwierząt wyróżniających się wartością użytkową i że prowadzi się pracę mającą na celu zapis wszystkich zwierząt przynajmniej do księgi wojewódzkiej oraz że używa się do krycia rozplodników zapisanych przynajmniej do księgi krajowej. W zakresie drobiu za zarodowe mogą być uznane takie fermy, które mają wydzielone co najmniej dwa stadka selekcyjne, złożone z kur i kogutów odpowiadających warunkom wpisu do księgi krajowej.

§ 26. Minister Rolnictwa ustala zasady i tryb uznawania za reprodukcyjne obór, chlewni, owczarni, koziarni, stajni, a także ferm drobiu i drobnego inwentarza. Za zasadę przyjmuje się, że w obiektach tych przynajmniej połowa dorosłych zwierząt powinna być zapisana do księgi powiatowej i że prowadzi się pracę mającą na celu wpisanie do ksiąg pozostałych zwierząt oraz że używa się do krycia rozplodników zapisanych do księgi wojewódzkiej. W zakresie drobiu za reprodukcyjne mogą być uznane fermy, które mają stadko drobiu odpowiadające warunkom wpisu przynajmniej do księgi powiatowej.

§ 27. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych i innymi zainteresowanymi ministrami oraz za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego organizuje powstawanie obór zarodowych i reprodukcyjnych w ilości niezbędnej dla doskonalenia hodowli na danym terenie.

§ 28. Minister Rolnictwa wyznacza corocznie komisje dokonujące uznawania obór, chlewni, owczarni, stajen, ferm drobiu i drobnego inwentarza za zarodowe i reprodukcyjne.

§ 29. Minister Rolnictwa zapewnia oborom, chlewniom, owczarniom, stajniom, fermom drobiu i drobnego inwentarza uznanym za zarodowe i reprodukcyjne systematyczną pomoc i opiekę zootechniczną i weterynaryjną, pozwalającą na prowadzenie racjonalnej selekcji i właściwego doboru zwierząt.

§ 30. Celem przyspieszenia poprawy jakości pogłowia zwierząt gospodarskich w hodowli masowej oraz systematycznego podnoszenia ich produktywności Minister Rolnictwa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami zapewni odpowiednich rozmiarów reprodukcję zwierząt zarodowych przez:

- 1) ustalanie zadań produkcji rozplodników i materiału żeńskiego dla obór, chlewni, owczarni, koziarni, stajni, ferm drobiu i drobnego inwentarza uznanych za zarodowe i reprodukcyjne;
- 2) prowadzenie kontraktacji hodowlanej w spółdzielniach produkcyjnych, gospodarstwach państwowych nie podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych i indywidualnych gospodarstwach chłopskich;
- 3) zakup materiału hodowlanego w gospodarstwach podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych poza gospodarstwami uznanymi za zarodowe i reprodukcyjne.

V. Rejonizacja hodowlana.

§ 31. Minister Rolnictwa za zgodą Prezesa Rady Ministrów ustala zasady, tryb i zasięg rejonizacji poszczególnych ras i typów zwierząt gospodarskich.

§ 32. Celem opracowania obowiązującej rejonizacji zwierząt gospodarskich Minister Rolnictwa może powołać komisję hodowlaną. Komisja hodowlana będzie miała charakter opiniodawczy.

§ 33. Minister Rolnictwa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami zapewni, aby obory, chlewnie, owczarnie, stajnie, fermy drobiu i drobnego inwentarza uznane za zarodowe i reprodukcyjne odpowiadały pod względem rasowym obowiązującym zasadom rejonizacji.

VI. Sieć rozplodników.

§ 34. W celu stworzenia warunków dla szybkiej poprawy produktywności całego pogłowia zwierząt gospodarskich Minister Rolnictwa obowiązany jest do pieczy nad sprawą zapewnienia niezbędnej ilości rozplodników oraz zgodnie z potrzebami hodowli masowej terenowego rozmieszczenia tych rozplodników,

§ 35. Prezydya właściwych rad narodowych ustalają ilości rozplodników niezbędnych do zapłodnienia wszystkich samic zwierząt gospodarskich przeznaczonych do rozplodu, przyjmując, że w zasadzie:

- na 1 ogiera przypadnie w ciągu roku około 50 klaczy do krycia,
- na 1 buhaja przypadnie w ciągu roku około 80 krów do krycia,
- na 1 knura przypadnie w ciągu roku około 40 loch do krycia,
- na 1 tryka przypadnie w ciągu roku około 60 owiec do krycia,
- na 1 kozła przypadnie w ciągu roku około 60 kóz do krycia.

§ 36. Minister Rolnictwa ustala tryb i zasady uznawania rozplodników, uwzględniając:

- 1) określenie wieku rozplodników objętych obowiązkiem zgłaszania oraz tryb zgłaszania rozplodników;
- 2) obowiązek prowadzenia spisu rozplodników i określenia ilości rozplodników potrzebnych dla danego terenu przez właściwe prezydya rad narodowych;
- 3) obowiązek doprowadzania rozplodników w czasie i miejscu wyznaczonym przez prezydium powiatowej lub wojewódzkiej rady narodowej, celem dokonania komisyjnej oceny rozplodnika;
- 4) zlecenie uprawnień do uznawania za odpowiednie rozplodników zwierząt gospodarskich komisjom kwalifikacyjnym o ustalonym składzie osobowym, zakresie działania, trybie postępowania itd.;
- 5) określenie warunków, jakim powinien odpowiadać rozplodnik uznany.

§ 37. Minister Rolnictwa zapewnia w ramach środków określonych budżetem pomoc Państwa dla spółdzielni produkcyjnych i gospodarstw państwowych nie podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, utrzymujących punkty kopulacyjne rozplodników dla potrzeb hodowli masowej.

§ 38. Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych ustali zakres i tryb organizowania punktów kopulacyjnych rozplodników w gospodarstwach podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych dla potrzeb hodowli masowej.

§ 39. Celem szybszej poprawy jakości pogłowia Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych prowadzi stacje i punkty sztucznego unasieniania zwierząt.

§ 40. Minister Rolnictwa wydaje zarządzenia w sprawie zasad i trybu uznawania rozplodników zwierząt futerkowych i drobiu na fermach tego inwentarza.

§ 41. Minister Rolnictwa wyda zarządzenie w sprawie zasad organizacji i prowadzenia stacji kopulacyjnych dla matek pszczelich — trutowisk.

§ 42. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i innymi zainteresowanymi ministrami ustala każdego roku ilość rozplodników odpowiednich do hodowli danego gatunku zwierząt gospodarskich, które podległy tym ministrom gospodarstwa zobowiązane są w danym roku dostarczyć, a Minister Rolnictwa przyjąć i rozprowadzić dla potrzeb hodowli masowej.

§ 43. Minister Rolnictwa podejmuje akcję stopniowej wymiany rozplodników uznanych z konieczności za rozplodniki o większej wartości hodowlanej.

§ 44. Minister Rolnictwa zapewnia w budżecie pomoc Państwa dla akcji uzupełnienia rozplodników oraz prowadzenia stacji i punktów sztucznego unasieniania.

§ 45. Prezydya wojewódzkich rad narodowych ustalą według wytycznych Ministra Rolnictwa wysokość opłat za stanowienie rozplodnikami uznanymi,

VII. Ośrodki hodowlane.

§ 46. Celem należytego wykorzystania materiału hodowlanego występującego na danym terenie, w zwanym skupieniu, Minister Rolnictwa organizuje zgodnie z potrzebami hodowli ośrodki hodowlane bydła, trzody chlewnej i owiec oraz koni.

§ 47. Celem właściwego pokierowania pracą w ośrodkach hodowlanych Minister Rolnictwa wyznacza terenowe zakłady doświadczalne instytutów rolniczych, które podejmą pracę nad doskonaleniem pogłowa zwierząt na terenie ośrodka.

§ 48. Minister Rolnictwa organizuje na terenie ośrodków hodowlanych odpowiednią ilość obór, chlewni, owczarni, stajni zarodowych i reprodukcyjnych w spółdzielniach produkcyjnych oraz gospodarstwach państwowych nie podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych.

§ 49. Minister Rolnictwa ustala w porozumieniu z Ministrem Państwowych Gospodarstw Rolnych, jakie stada zarodowe i inne gospodarstwa podległe Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, posiadające odpowiedni materiał hodowlany, przeznaczają się do nasilania ośrodka hodowlanego wartościowym materiałem hodowlanym.

§ 50. Minister Rolnictwa uruchamia na terenie ośrodków hodowlanych stacje i punkty sztucznego unasiwienia zwierząt.

§ 51. Minister Rolnictwa wyda instrukcję ustalającą zasady i tryb prowadzenia pracy na terenie ośrodków hodowlanych.

§ 52. Celem zapewnienia stałego postępu w pracy hodowlanej na terenie ośrodków hodowlanych Minister Rolnictwa powołuje kierowników ośrodków hodowlanych i selekcjonerów oraz nasila ośrodki hodowlane kadrami zootechników-specjalistów, zapewniając przede wszyst-

kim prowadzenie oceny wartości użytkowej zwierząt i prawidłowej selekcji tych zwierząt.

VIII. Obrót materiałem hodowlanym i ochrona materiału zarodowego.

§ 53. Celem właściwego wykorzystania wartościowego materiału hodowlanego, zwłaszcza zwierząt zarodowych, Minister Rolnictwa w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego ustala zasady obrotu tym materiałem.

§ 54. 1. Minister Rolnictwa może zakazać uboju:

- 1) zwierząt wpisanych do ksiąg zwierząt zarodowych oraz do rejestru zwierząt wyróżniających się wartością użytkową,
- 2) przychowka po zwierzętach wymienionych w pkt 1,
- 3) rozplodników uznanych.

2. Zakaz uboju przewidziany w ust. 1 nie dotyczy zwierząt, w stosunku do których lekarz weterynarii stwierdzi konieczność uboju lub służba zootechniczna — niezdatność do hodowli.

§ 55. Ustala się na każdy rok obowiązujący cennik na zwierzęta zarodowe i ich przychowek.

§ 56. Nie należy pociągać posiadaczy ogierów uznanych i klaczy, wpisanych do ksiąg zwierząt zarodowych, do świadczeń rzeczowych przez dostarczanie tych ogierów i klaczy jako siły pociągowej. To samo dotyczy klaczy nie wpisanych do ksiąg zwierząt zarodowych w okresie 3 miesięcy przed oźrebieniem i — jeżeli mają źrebki ssące — w okresie 2 miesięcy po oźrebieniu.

§ 57. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Rolnictwa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 58. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*